

Ai noștri tineri

Nicu Hăloiu

Ai noștri tineri

...

Dacă-i vedeți pe tineri, înțoliți, cocheti,
Cu frizuri tembele, care mai de care,
Vorbind în fraze scurte și vulgar și tare,
Vă rog să-i înțelegeți, că sunt analfabeți!

...

În creierul lor mic, prea multe nu au loc,
Singurul lor vis e-o viață mai ușoară,
Se-adună la terase și-n sălile de joc,
Să-și umple timpul gol dintr-o viață goală!

...

Nu-i judecați prea tare, că sunt nevinovați,
Ei își iau modele din cei pe care-i văd,
Fruntași de seamă-ai țării putred de bogați.
Ce lasă-n urma lor dezastru și prăpăd!

...

Umblă-n mașini luxoase, musai cu viteză,
Poartă cu ei pistoale să pară mai virili,
Gesticulează mult, se mângâie pe freză,
Că-n mintea lor e haos și lipsă de centili!

...

Pe unde îi vedeți, mai bine-i ocoliți,
Să-i treceți cu vederea, nu-s ei vinovați,
Dacă vorbesc vulgar, ei nu sunt neciopliți,
Atât le poate mintea de tineri retardati!

...

Că pot fi printre tineri și exemple bune,
Excepții sunt destule, e foarte-aderărat,
Dar ce mai contează, că-i ca și cum s-ar pune
Un strop de apă dulce într-un ocean sărat!